

[Hagen Hagensen]

har vi 3 pct.s fradraget. Og så kan man i øvrigt, som det allerede er vist her, bygge op, lige så højt op man vil, hvis bare man klart kan fortælle: de udgifter har jeg haft, og de er i forbindelse med mit arbejde. Så får man dem også godtaget, når de overstiger de 3.000 kr.

Men hvilke udgifter er det, der i de sidste ti år er væltet fra den ene side til den anden? Kom og fortæl os det, hr. Thoft!

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg gad vide, om hr. Thoft kan nævne et eksempel på, at en fagforening virkelig har givet efter og er gået med til, at udgifter, som tidligere blev betalt af arbejdsgiveren, nu væltes over på lønmodtageren. Det kunne jeg godt lide at få nogle eksempler på. Men de eksisterer nu nok ikke.

En anden fejl, som hr. Thoft gjorde sig skyldig i, var påstanden om, at det offentlige havde væltet flere og flere udgifter over på de faglige kontingenter. Jeg mindes ikke et eneste eksempel. Det er rigtigt, at arbejdsløsheds-kassekontingenter er steget. Men måske gjorde hr. Thoft sig blot skyldig i den fejltalelse, at han tror, arbejdsløsheds-kassekontingenter er et led i de faglige kontingenter. Jeg kan se, hr. Thoft nikker. Som bekendt er det ingen betingelse for at stå i en arbejdsløsheds-kasse nogetsteds, at man samtidig står i en fagforening. Det gælder ikke alene de selvstændige, der naturligvis ikke kan stå i en fagforening.

Hvis hr. Thoft læser forslaget, vil han se, at netop arbejdsløsheds-kassekontingenter er undtaget; det er fradragsberettiget.

Det undrer mig også, at hr. Thoft slet ikke var inde på det andet, der sker, for det synes jeg nok der var grund til. Lønmodtagerne skal for fremtiden bære de første 3.000 kr. selv som delvis kompensation, samtidig med at de 2.000 kr. bortfalder for visse fradrag. Der er givet en erstatning i det nye fradrag på 3.200 kr.; det kan naturligvis ikke modsvare de 5.000 kr., der bortfalder, men det er dog en delvis kompensation.

Men hr. Thoft omtalte slet ikke noget andet, som vi også har ønsket, nemlig at et fradrag for fremtiden vil være 50 pct. værd i sparet skat for alle lønmodtagere. Det vil med andre ord sige, at de lønmodtagere, hr. Thoft skulle tale for, må være dem, hvis

bruttoløn er over 200.000 kr. De bliver ramt af den nye regel, og dem kan man naturligvis godt gøre sig til talsmand for; der bor nok en hel del af dem oppe i Whiskybæltet.

Af de øvrige ting, der bliver gennemført her, gør jeg opmærksom på, at der ved den fremtidige beskatning af erhvervsvirksomheder sker den adskillelse, at den, der driver virksomheden, skal beskattes af overskuddet minus kapitalafkastet, der skal gå over til beskatning hos den, der ejer virksomheden.

Man har ikke fra forligspartiernes side ønsket at røre ved reglerne for medhjælpende ægtefælle. Jeg understreger bare, at reglerne om medhjælpende ægtefælle ikke er led i forliget. Det kan jo være, et flertal kunne blive enig om at rette på det. Det er stadig væk urimeligt, at en medhjælpende ægtefælle ikke kan få den løn, der er normal for arbejdsområdet.

Endelig gør jeg opmærksom på den ændring, at det dobbelte personfradrag til enlige forsørgere ophæves efter en overgangsordning på 3 år. Det har vist sig, at dette særlige dobbelte personfradrag først og fremmest er noget, der bruges af folk med store indtægter. Det er urimeligt at fastholde et sådant fradrag.

Men i øvrigt skal jeg anbefale, at vi hurtigt gennemfører dette lovforslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Da lovforslaget er led i et forlig og dets indhold derfor er velkendt for de fleste, skal jeg undlade at uddybe det yderligere og nøjes med at sige, at vi tilslutter os det.

Ove Jensen (FP):

Uanset de mange smukke ord om forenkling, og uanset hvor mange partier der står bag forslaget, drejer forslaget sig om at trække yderligere 900 mill. kr. ud af lønmodtagernes lommer. Det er det konkrete i forslaget, og jeg tror efterhånden, at det er gået op for de fleste lønmodtagere, hvad hensigten er med denne skattereform. Man nedsætter i første omgang skatteprocenterne, og det bruger man så som begrundelse for at få fjernet de fradrag, der her er tale om. Når det er gået igennem og der er gået et års tid, vil man ganske automatisk forhøje skatteprocenterne igen. Det, man så har opnået, er, at man har fået fjernet lønmodtagernes fradrag.